



Nr. 2 van onze circulaire, om elkaar te informeren en te inspireren nu we voorlopig nog niet bij elkaar kunnen komen. We willen iedere week op deze manier elkaar bijpraten. Doet u mee? Meldt het via deokerk@zeelandnet.nl als u hier iets wil delen.

Estafette-bericht

Hier plaatsen we telkens wat meer info over een gemeentelid aan de hand van steeds dezelfde vragen.

Naam: Will de Regt-de Rijke

Leeftijd: 73

Woont in: Ovezande

(voormalig) beroep: juf op de vroegere huishoudschool

• *Wat vindt u in deze tijd het moeilijkst om mee om te gaan/wat mist u het meest?*

Ik mis vooral de blije gezichtjes van mijn kleinzonen (3 en 6 jr) omdat ik nu niet kan oppassen en zij niet, zoals anders, in Oma's tas mogen kijken. Ook mis ik de zondagse kerkgang naar Driewegen en de wekelijkse activiteiten met mijn leeftijdsgenoten hier in Ovezande.

• *Wat zijn de bezigheden in en om het huis die u het liefste doet?*

Heimwee-TV van MAX op NPO2 en kookprogramma's zie ik graag. En sinds kort maak ik de puzzels in de krant en waag me zelfs aan de cryptogrammen. Ik fiets vaak om fruit bij de automaten langs de weg en bij goed weer, rond 5 uur, drink ik met mijn burens, elk in eigen tuin, een glaasje en delen we onze belevenissen met elkaar.

• *Hebt u nog een tip of advies voor de andere gemeenteleden die nu thuis zitten?*

Trek 's morgens na het ontbijt je jas aan en ga alleen een rondje wandelen. Alleen zie en hoor je meer en haal eens diep adem. Als je daarna thuiskomt zeg je 'heerlijk, dat heb ik weer gehad voor vandaag!'.

• *Wie mag nu deze vragen beantwoorden?*

Tonni Krijger uit Driewegen

Van de diaconie:

De Speelgoedbank Zeeland dreigt opgeheven te worden. De inkomsten die nodig zijn voor huur- en energiekosten komen voor een groot deel uit de opbrengst van hun tweedehands speelgoedwinkel, maar nu die gesloten is, valt dat weg. De Speelgoedbank is er samen met Voedsel- en Kledingbank voor Zeeuwse gezinnen die net boven het minimum zitten.

Mocht u een bijdrage willen geven, dan kunt u dat overmaken naar bankrekeningnummer NL21 RABO 0315 2503 56 t.a.v. diaconie Protestantse gemeente DEO, o.v.v Speelgoedbank.

De bloemengroet ging afgelopen weekend naar Mw Moerdijk-Dekker i.v.m. haar verjaardag.



Onze kerk in lentetooi – april 2020

1e Zondag na Pasen: Quasi modo geniti infantes, naar de tekst uit 1 Petrus 2 waarin de apostel de gemeente des Heren (in Latijn) vergelijkt met pasgeboren kinderen. Met Pasen begint het nieuwe leven en ook wij beginnen als het ware van voren af aan, als pasgeborenen. Deze zondag wordt ook 'Beloken Pasen' genoemd. Vroeger gingen op de achtste dag van het feest de luiken van het altaar weer dicht - het altaar werd 'beloken'. De paasweek is voorbij, maar de witte feestkleur blijft tot Pinksteren.

Lied 642 – 1 *Ik zeg het allen dat hij leeft
Dat hij is opgestaan
Dat met zijn geest Hij ons omgeeft
waar wij ook gaan of staan*

2e Zondag na Pasen: Misericordia, naar Psalm 33 – 5: De aarde is vol van de goedertierenheid (barmhartigheid/genade) des Heren.

Lied 650 – 2 *Gods goedheid is te groot
voor het geluk alleen,
zij gaat in alle nood
door heel het leven heen*

God ervaren in het leven van alledag

Beste leden en vrienden van DEO,

Pasen is geweest. Zeven leerlingen, zo vertelt Johannes (21, 1-14), zijn bij het Meer van Tiberias. Eerder zijn ze in Jeruzalem geweest, waar Jezus gekruisigd werd. Daar hebben ze op Paasochtend van Maria uit Magdala gehoord dat zij de opgestane Heer heeft gezien.

Op diezelfde avond verscheen Jezus ook aan hen. En acht dagen later liet Hij zich nog eens aan hen zien.

Jezus is opgestaan. Maar wat moeten de leerlingen er in hun eigen leven mee?

Welke betekenis heeft Jezus' opstanding voor ons leven van alledag?

Petrus en de anderen gaan vissen. Ze doen wat ze altijd al gedaan hebben. Ze pakken hun oude beroep weer op. Is het uit teleurstelling dat zij terugkeren naar het verleden? Hebben de ontmoetingen met de opgestane Heer hun niet de inspiratie en kracht gegeven om in het voetspoor van Jezus verder te gaan en mensen te winnen voor het Koninkrijk van God?

Daar is veel voor te zeggen. Tegelijkertijd kan er ook nog iets anders mee bedoeld zijn, als Johannes vertelt dat de leerlingen weer gaan vissen. Namelijk dat ze niet in een andere werkelijkheid terecht zijn gekomen, nadat ze de opgestane Heer hebben gezien. Ook na de opstanding van Jezus moeten mensen immers hun brood verdienen en hun gewone beroep blijven uitoefenen. Het geloof staat daar niet los van. Geloven is geen zondagse bezigheid, maar moet werkelijkheid worden in het leven van alledag. En bij het alledaagse leven horen tegenslagen en frustraties. Zo zijn de leerlingen de hele nacht aan het vissen, maar ze vangen niets.

Dat er 's nachts wordt gevist, is gebruikelijk. Maar in ons verhaal is de nacht ook een aanduiding van hoe de leerlingen zich voelen: ze zijn somber, het uitzicht op Gods Koninkrijk is verdwenen.

Ik kan me voorstellen dat zich in deze tijd van de coronacrisis veel mensen net zo voelen. Vooral van bewoners van verzorgingstehuizen hoor ik dat ze het moeilijk vinden hun kinderen niet meer te kunnen zien. Hoe lang zal dat nog duren?

Wanneer zullen de beperkende maatregelen eindelijk worden opgeheven? Er is niemand die het weet. Het uitzicht is verdwenen.

De leerlingen zien bij het ochtendgloren een man op de oever staan. Het is Jezus, maar de leerlingen herkennen Hem niet. Jezus vraagt hen: "Jongens, hebben jullie misschien wat vis?" "Nee", antwoorden de leerlingen. Ze moeten eerlijk toegeven dat ze niets hebben. Ze moeten hun vergeefse moeite onder ogen zien.

"Gooi het net aan stuurboord uit", roept Jezus, "dan lukt het wel". Jezus vraagt van zijn leerlingen niets bijzonders. Zij moeten van Hem niets anders doen dan wat zij altijd al gedaan hebben: hun net uitwerpen. Maar op zijn woord moeten zij hun net nu aan de rechterzijde uitwerpen. Rechts is de kant van het bewuste. Wat Jezus van zijn leerlingen vraagt is dus dat zij naar Hem luisteren en bewust hun werk van alledag doen.

Dat doen de leerlingen. En nu zit er zo veel vis in het net dat ze het niet omhoog kunnen trekken. Het is op dát moment dat de leerling met wie Jezus in liefde verbonden is, in de man op de oever de opgestane Heer herkent. Achter de schermen van het gewone leven bleek Hij erbij te zijn. Ook al zagen ze Hem aanvankelijk niet, Hij *wás* er wel.

De leerling herkent de opgestane Heer, nadat hij heeft ervaren dat het luisteren naar Jezus, het vertrouwen op zijn woord, veel zegen (een rijk gevuld net) brengt. Dat wil niet zeggen dat, voor wie gelooft, het leven succesvol zal zijn. Het evangelie bevat geen succesformule. Maar het laat Gods licht schijnen over ons leven. Het laat ons zien dat God ons zwoegen opmerkt.

Dat Hij onze vergeefse pogingen, frustraties en somberheid onderkent en *bij* ons is. Ook al zien we Hem niet, Hij *ís* er wel. En soms herkennen we Hem misschien: in een woord dat ons opricht of een kaart die ons in deze moeilijke periode van de coronacrisis laat voelen dat iemand aan ons denkt. Of in de rust en innerlijke vrede die we kunnen ervaren tijdens het bidden. Of als we ons er bewust van worden, dat ons leven bij alles wat er niet goed is en wat ons pijn en verdriet doet, toch een gezegend leven is.

Dit soort ervaringen wens ik u toe!

Met een hartelijke groet,

Jörg Buller